

Не може така. Форсъ мажоръ сме. Трѣбва да се барва. Поръчки има.

V. РАБОТ. Като има поръчки, та на баща ти паритѣ ли ще пропаднатъ?

/Сираковъ стои въ неловка поза/

ЛѢКАРЯ. /показва се на лѣвата врата/ Първиятъ по редъ.

I. РАБОТ. А че, комай, азъ съмъ. /излизатъ заедно съ лѣкаря/

IV. РАБОТ. Остави го бе, той човѣка съ това прѣхраната си вади.

V. РАБОТ. Нека я вади, само че отъ сиромашки залъкъ, понѣкога, приседа.

СИРАКОВЪ. Какъ сте се наострили... Като оси се разбрънчахте.

VI. РАБОТ. И какъ ще се разбрачимъ!

СИРАКОВЪ. Зная азъ, кой ви дава тия фитили. Мхти ви главитѣ онзи механика Боевъ, ама на добъръ край нѣма да ви изведе. Вие ще пострадате. Мене какво ми е? И азъ - работникъ като васъ. Опичайте си ума, че лошо ще стане.

III. РАБОТ. Отъ това по лошо, дѣ?

СИРАКОВЪ. Мхти се тя нѣкаква, ама де да видиме...

VI. РАБОТ. Абе ти, надъ чужди мъртви задо плачешъ? Гледай тесе да ти е топло, пакъ насъ ни остави. Твойте слези ние ги знаемъ. Едно ще ти кажа: Да не съмъ те чулъ другъ пѣтъ за Боевъ да си казвалъ нещо, ни лошо, ни добро че зхбитѣ ти избивамъ. Ти на този човѣкъ краката не си достоенъ да пѣлунешъ, разбирашъ ли?

V. РАБОТ. Той безъ риза ще умре, а ти и тези отъ гърбоветѣ искашъ да смъкнешъ.

СИРАКОВЪ. Азъ нищо не искамъ, азъ... така - за ваше добро ви приказвамъ. Ваша воля. Като не искате да ме слу-